

Examensarbete 15 hp 2012
Konstnärlig kandidatexamen
Institutionen för klassisk musik

Handledare: Peter Berlind Carlson

Oskar Olofson

Examensarbete

Examination

**25/5 - 2012/19:00/Stora
Salen**

Oskar Olofson, sång

Kungl. Musikhögskolan
i Stockholm
Royal College of Music
Valhallavägen 105
Box 27711
SE-115 91 Stockholm
Sweden

+46 8 16 18 00 Tel
+46 8 664 14 24 Fax
info@kmh.se
www.kmh.se

Program

Wilhelm Stenhammar / Bo Bergman

Ur Stockholmsdikter

Kväll i klara

J. S. Bach

Ur Johannespassionen

Betrachte meine Seel

Maurice Ravel / Jules Renard

Ur Histoire Naturelles

Le Paon

Charles Ives

Walking

G.F. Händel

Ur Ezio

Nasce al bosco

W.A. Mozart

Ur Don Giovanni

Deh vieni a la finestra

E.W. Korngold

Ur Die Tote Stadt

Mein Sehnen, mein Wähnen

Oskar Olofson, sång Olov Olofsson, piano

Programkommentarer

Stockholmsdikter, Wilhelm Stenhammar

Stockholmsdikter är en av Stenhammars senare kompositioner. Detta märks framför allt i den mycket invecklade harmoniken i bl a "Kväll i Klara". Den tyngd som finns i musiken speglar dikten väl där frågan ställs: När jag dör, vem minns mig då?

Johannespassionen, J.S. Bach

Bachs passioner kan jämföras med opera där inget agerande sker. Evangelisten berättar handlingen, rollerna (t ex Jesus, pilatus) för dialogen och kören spelar folket. Men i ariorna stannar handlingen upp och då solisterna spegla mänskilghetens tankar och känslor.

Histoire Naturelles, Maurice Ravel

Histoire Naturelles är dikter av Jules Renard som franska barn använder i skolan när de lär sig läsa. Det är berättelser om djur, som exempel Le Paon (påfågeln). Han vill gifta sig men hans fästmö kommer aldrig. När detta verk skrevs och uruppfördes blev det ett praktfiasko. Publikens tyckte att det var pretensiöst och onödigt. Men det som de föraktade hos musiken då är det vi uppskattar den för idag.

Walking, Charles Ives

En av de första mordenisterna inom västerländsk konstmusik. En förkommande egenskap hos Ives musik är att den kan börja städat och spåra ur fullkomligt mot slutet.

Ezio, G.F. Händel

Ezio blev färdigt 1732. Det var en tid då intresset för den Italienska operan hade sinat och därför spelades den bara fem gånger. Efter detta ägnade Händel sig mest åt att skriva oratorier som verkligen var på modet. I Nasce al bosco får vi möte Varo som är befälhavare av pretorianska gardet. Han lovsjunger en annan befälhavare vid namn Ezio som nyligen har återkommit efter att ha besegrat hunnernas ledare Attila.

Don Giovanni, Mozart

Här får vi möte den kände förföraren Don Giovanni i ett försök att få komma in till Donna Elvira.

Die Tote Stadt; Korngold

Fritz ombeds att sjunga en sång för ett festande sällskap. Han minns en afton vid Rhen och en förlorad kärlek.

Kungl. Musikhögskolan
i Stockholm
Royal College of Music
Valhallavägen 105
Box 27711
SE-115 91 Stockholm
Sweden

+46 8 16 18 00 Tel
+46 8 664 14 24 Fax
info@kmh.se
www.kmh.se

Reflektioner

Jag tänker i min reflektion reflektera över något som skiljer ett fint från ett bra framförande. Efter tre år på Musikhögskolan kan det förväntas av en sångare, i mitt fall baryton, att man ska kunna sjunga höga g, snabba kollaraturer och klara av tonalt svår musik. Men allt detta är bara verktyg i strävan efter att beröra publiken, och om en sångare sjunger fint blir det inte mer än fint. Det kan räcka alldeles utmärkt ibland men det blir just bara fint och inte bra. Bra i min mening kräver en djupare tolkning av musik och text samt en behov av att uttrycka det som man vill säga med sången. För att ett framförande skall bli bra så behöver sångaren, enligt mig, "äga" både text och musik. Detta kan låta luddigt men det jag menar är en artist som kan musiken baklänges och som i stunden bestämmer åt vilket håll musiken färdas. Självklart måste artisten i fråga hålla sig till en musikalsisk "timing" men att "äga" musik och text har inte med det att göra. En artist som äger musik och text fångar publiken redan innan den öppnar munnen. Bara genom sin blotta närvaro på scenen fångar man publikens intresse. För mig upplever jag det här som att jag står mitt i musiken och skapar i stunden med full koll på vart jag vill styra min skapelse. Istället för att musiken blir en film som rullar framför ögonen utan att man får tag i den.

När jag började på musikhögskolan för tre år sedan hade jag inga bra rutiner för övning eller ens tänkt en tanke på att jag kanske borde översätta mina sånger, som är på andra språk än svenska. Den musikaliska instuderingen är en ganska liten del av arbetet jag lägger ned på en sång. Om man ska prata utveckling så kan man säga att under första året lärde jag mig att översätta sånger. Andra året förstod jag attingen förstår vad jag sjunger om, om jag inte förstår det själv och tredje året

börjar jag lära mig att meddela det som jag vill säga till andra genom musiken. Som exempel på detta med att "äga" musiken vill jag nämna en av våra bästa sångare: Peter Mattei. Han sjöng delar av Eugen Onegin i Berwaldhallen för drygt ett år sedan. Rollen som Onegin har han gjort massor med gånger så förutsättningarna för en fantastisk konsert fanns där. Det blev en fin konsert, otroligt vackert men just fin av den anledning att han inte var i musiken utan någon annanstans. Samtidigt som jag har sett samme sångare göra otroligt bra ifrån sig vid andra tillfällen.

Först när en musiker är i full kontakt med sig själv och musiken kan man beröra publiken.

För att återanknyta till övningsrutiner så kan jag säga att efter tre års förfining innebär att först lära sig musik och text. Därefter göra musik och text till sin egen dvs vad vill jag säga med den här sången eller arian? Insikten om detta med att äga musik och text kom till mig under en gemensam lektion där en kamrat sjöng en sång som han kunde utan och innan. Han var verkligen i musiken den gången och det slog mig vilken skillnad det gör. Att skillnaden mellan "fint" och "bra" är en hel värld. Jag hade en musikteorilärare en gång som sa: "Om man inte har något att säga ska man inte ställa sig på scenen", och med den insikt som kom till mig här under vårterminen förstår jag precis vad jag tror att han menar. Visst det är burdust uttryckt men meningen är den samme som om något blir "fint" eller "bra".

